

«Hrvatska, BiH i Srbija mogle bi stvoriti zajedničku frontu u odnosima sa Slovenijom, koja je dosad navikla sve rješavati sa svakom zemljom posebno. Zabrinuta za ulogu Slovenije kao vodeće ekonomije Balkana, Ljubljana je krenula u kampanju dobre volje....»

Citat sam preuzeo iz Poslovnog tjednika od 23. srpnja 2002. godine, strana 12. a naslov glasi: «Pobuna protiv slovenske ekonomske dominacije»

Raspad Jugoslavije iznjedrio je jednu uspješnu i niz neuspješnih ekonomija. Uspješna je Slovenija ostale su neuspješne. Kako se vrijeme dinamizira to je za očekivati da će se jaz između Slovenije i ostalih država prethodne Jugoslavije i dalje povećavati. To je sudbina ovog podneblja. Rat i ratne devastacije sigurno su u cjeloj priči odigrale značajnu ulogu. Ipak ne i presudnu. Naime, slovenska koncepcija i strategija razvoja jasno pokazuju da je rješenje u ostvarenju postavljenog cilja i pronalasku puta kako do postavljenog cilja doći.

Slovenci su programirano prišli transformaciji iz samoupravnog u tržišni model privređivanja. Oglušili su se od preporuka MMF-a i WB-a i danas su najrazvijenija zemlja u odnosu na bilo koju drugu zemlju iz tzv. Drugog svijeta. Hrvatska je imala značajnu šansu da «vozi» paralelno sa Slovenijom. Činjenica je da ima značajnije komparativne prednosti u odnosu na Sloveniju. To, kao što znamo, nije iskoristila i nalazi se u ozbiljnoj krizi bez naznaka da će prisutne probleme riješiti na zadovoljavajući način. BiH se još uvijek «konstituirala» i nije izgledno da će se pokrenuti u dogledno vrijeme u razvojnom pogledu. Srbija koja je inicirala svekolike devastacije i sama je platila najveću cijenu. Neke naznake govore da je shvatila što se dogodilo i da je naučila bar nešto iz hrvatske priče. Da li je to dovoljno ostaje da vidimo. Mentalitet je takav kakav je i tu se ne da bitno što popraviti. Ipak želim im da uspiju jer je to interes cjelokupne regije.

Stiče se dojam da se je pojavio kompleks manje vrijednosti u odnosu na Sloveniju. Spomenute tri države nikako da se suprostave svojim koncepcijama globaliziranom svijetu i njihovim eksponetima na čelu s MMF-om i sada traže odgovore svoje samobitnosti u odnosu prema Sloveniji. Traži se «dvosmjerna cesta» prema Sloveniji ali to nikom ne pada na pamet da radi sa ostalima. Slovenci će svojom poznatom upornošću riješiti taj problem i stvari se neće izmjeniti. Naime, ne treba gubiti iz vida da je Slovenija uspostavila korporativnu državu i da cjelokupna Slovenija «diše» kao jedan kada je u pitanju slovenski interes. Tome se nije lako suprostaviti. Jednako tako kako nije moguće zaustaviti Austriju, Italiju, Njemačku,...itd., tako neće biti moguće zaustaviti ni Sloveniju. Naprosto Slovenija danas ima instrumentarij kojim će ostvariti svoje ciljeve. Predsjednik Kučan u svakoj prilici «služi» slovenskim interesima. To se tako radi i nikako drugačije.

Kako bi se spomenute zemlje mogle suprostaviti? Odgovor je vrlo jednostavan: potrebno je da svaka zemlja postavi svoje ciljeve, definira strategiju, taktike i operativne politike. Dragi čitaocē kao što znaš to stalno, kao papagaj, ponavljam godinama. Stoga, valja jasno reći nije problem u Sloveniji. Problem je u spomenutim društvima. Slovenija im je samo «trn u oku» jer nam je dopustivo da nas drugi marginaliziraju ali ne i država koja je pred desetak godina bila tamo gdje smo i mi sami bili. I to je cijela priča.

Pobuna protiv Slovenije

Autor Guste Santini

Utorak, 23 Srpanj 2002 09:46
